

Crònica

Nova manera de produir vapor

Actualment s'estan fent proves per suprimir les fogaines en les calderes de vapor i a l'ensens augmentar el seu rendiment. En els assaigs fets per KENNETH A. KANE, de Washington s'ha obtingut molt bon resultat; segons es diu, s'ha obtingut un rendiment tèrmic de 90 % pel procediment de fer cremar el gas d'il·luminat a pressió sota el nivell de l'aigua de la caldera, per la qual cosa el metxer de gas, un cop encès fora de l'aigua per mitjans elèctrics és submergit mecànicament a dins de l'aigua i tot el mecanisme funciona automàticament dins de la caldera.—J. V. LL.

Un nou zepeli

Actualment a Alemanya la casa "Zepelin" està construint un nou dirigible d'un volum de 198.000 metres cúbics, el qual serà capaç d'acondicionar 50 passatgers. Es compta tenir-lo enllestit per la primavera de 1934.—J. V. LL.

Nou tipus de locomotora

L'anomenada casa Heuschel & John A. G. de Kassel ha construït unes locomotores per als ferrocarrils de via estreta de l'estat argentí, les quals, donades les condicions de la línia, són fetes per no tenir de prendre aigua en tot un recorregut de més de 700 quilòmetres, arrossegant trens de 1.100 a 1.400 Tn., i això tenint en compte que a l'estiu s'assoleixen temperatures de 55° al sol. Per això la locomotora va equipada amb un condensador situat en el tender de la màquina, el qual condensa el vapor d'escapada, l'aigua del qual torna a servir per alimentar la caldera.

La locomotora és del tipus 2-8-2, o sigui de quatre eixos acoblats i amb biela al davant i al darrera. En la fogaina d'aquesta locomotora es crema oli pesat, la qual cosa permet acondicionar-lo molt bé en el tender, que té una cabuda per a 7 Tn. de combustible; però l'essencial, com ja havem dit, és el condensador; aquest està format per una sèrie de radiadors, que són les parets del tender i en el qual es condensa el vapor d'escapada provinent dels cilindres de la locomotora; la pressió del condensador és la pressió atmosfèrica i per activar el refredament hi ha tres ventiladors accionats per una turbina de vapor, la qual turbina a la vegada és accionada pel mateix vapor d'escapada, de manera que aquest, en sortir dels cilindres, passa per un separador d'oli, després es dirigeix a la turbina i d'aquesta als radiadors del condensador. Aquesta turbina funciona, doncs, entre la contrapressió que hi ha en el cilindre quan el temps d'escapada i la pressió atmosfèrica. La mica de pèrdues d'aigua que sempre hi ha es va refent amb la d'un tanc que porta el mateix tender; però com sigui que l'aigua és molt impura, primer

passa per un evaporador, el vapor del qual també es condensa en els radiadors del condensador; d'aquesta manera, la caldera és alimentada amb aigua pura, el que assegura una major conservació i rendiment.—J. V. LL.

Tràgica mort d'un geòleg belga

Quan tornava de les seves excursions per la regió del riu Kivu, situada als territoris de l'Àfrica Central sota mandat belga, ha estat víctima d'un accident d'automòbil el conegut geòleg Achilles SALEE. El cotxe que conduïa aquest intel·ligent investigador anà a estibar-se al fons d'una profunda gorja de més de 200 metres de profunditat, que es troba en baixar cap l'Urundi. El professor SALEE, encara que sortí amb vida de l'accident, sofrí la fractura de la columna vertebral. Durant una setmana es mantingué l'esperança de salvar l'il·lustre geòleg, però agravat sobtadament, va morir el dia 13 de març de 1932.

El professor SALEE nasqué a Spa l'any 1883. Cursà els seus estudis a la Universitat de Lovaina, on assolí el grau de Doctor en Ciències minerals i fou premiat en el concurs de borses de viatge celebrat l'any 1911. Gràcies a aquest premi, visità el British Museum i la Universitat de Bristol, on perfeccionà els seus estudis de Paleontologia.

En 1913 fou nomenat professor de la Universitat de Lovaina i s'encarregà d'explicar el curs de Paleontologia. Passada la Gran Guerra, féu l'ensenyament de la geologia i de la Agro-geologia a l'Institut Agronòmic, així com de la Geografia física congoleesa en el Centre missional de la Universitat de Lovaina.

El professor SALEE era a l'ensens col·laborador del Servei del Museu Real d'Història Natural i del Servei de la Carta geològica de Bèlgica. Estava especialitzat en el grup de polípers del Paleozoic, essent autor de nombrosos treballs apareguts al Butlletí i Memòries de la Societat Belga de Geologia i en les Memòries de l'Institut Geològic de la Universitat de Lovaina.

En 1922, un grup financer va requerir el concurs del professor SALEE per a estudiar les possibilitats econòmiques dels territoris que el Tractat de Versalles havia posat sota mandat de Bèlgica. D'aquesta manera veia aquell realitzat el seu desig de visitar aquells països i va alternar les obligacions docents amb les seves excursions a l'Àfrica Central. El camp d'acció de SALEE s'estengué progressivament i arribà a comprendre tot el territori africà situat entre el llac Victòria, la cresta Lualaba-Ruzizi i els paral·lels d'Usumbra i de Rutshura.

En poc temps, relativament, va conquerir SALEE el respecte i l'estimació dels seus col·legues colonials de totes les nacionalitats. Així, per exemple, en 1931, en reunir-se a Kigoma uns quants geòlegs francesos, anglesos i d'altres països, SALEE fou elegit, per unanimitat, President d'aquell petit Congrés i nomenat representant de tots els reunits prop del Congrés Internacional que havia de tenir lloc l'any 1932 als Estats Units.

Descansi en pau el dissortat geòleg que ha estat víctima del seu patriotisme i del seu amor a la Ciència.—R. C. i V.